

Celjski TEDNIK

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE CELJA

Leto II. — Štev. 33.

Celje, dne 14. avgusta 1949

Cena 2 din

Poština plačana v gotovini

Velike naloge petletke terjajo na tisoče novih delovnih rok. Brigadni sistem dela na vasi lajša delo in sprošča delovno silo za našo industrijo. Stopi tudi ti, ki še služiš na vasi ali pa se ubijaš na svoji krpi zemlje, v veliko armado delavcev in si zagotovi boljše življenje.

Partijsko posvetovanje v Celju

Priznati napako odkrito, poiskati njene vzroke, analizirati okolnosti, ki so jo rodile, skrbno presoditi sredstva, potrebna, da bi napako odpravili - to je znamenje resne Partije

Član politbiroa CK KPJ, minister za težko industrijo in ljudski poslanec tovariš Leskošek Franc - Luka v svojem volionem okraju

Naša partija je stala vedno v prvih vrstah v borbi za pravice delovnega ljudstva. V borbi z oblastniki in izkoriščevalci v stari Jugoslaviji, v osvobodilni borbi, ko je povedla naše narode združene v Osvobodilni fronti v borbo proti fašizmu, v času obnove in prvih letih petletke, povsod so komunisti stali v prvih vrstah in vodili naše ljudstvo k vedno novim zmagom. Komunisti Celja in okolice so v vrstah naše slavne Partije častno izpolnjevali vse naloge. Nešteto jih je dalo svoja življenja v borbi z osvoboditelji, iz njihovih vrst je vzraslo veliko partijskih voditeljev. Danes se komunisti v tovarnah in na vasi uporno bore za boljše življenje vsega delovnega ljudstva. V tekmovalstvu pred zgodovinskim V. kongresom so bili doseženi taki delovni uspehi, kakršnih še do takrat nismo poznali. Ponesrečena resolucija Kominforma je prav nasprotno svojemu namenu še bolj utrdila vrste naše Partije in še bolj združila naše narode v Ljudski fronti okrog svoje ljubljene Partije in njenega voditelja maršala Tita.

Kdor pa dela, dela tudi napake. In prav tako je napisal Lenin: »Priznati napako odkrito, poiskati njene vzroke, analizirati okolnosti, ki so jo rodile, skrbno presoditi sredstva, potrebna, da bi napako odpravili, — to je znamenje resne Partije, »tako delajo komunisti v Celju in okolici.«

V petek so se zbrali na partijsko posvetovanje funkcionarji vseh partijskih organizacij obeh okrajev, da bi po analizi delovanja, ki bi jo podal član politbiroja CK KPJ minister za težko industrijo vlade FLRJ tov. Franc Leskošek Franc, presodili sredstva, kako bi odpravili napake.

Izver napak je v ozkostih Partijskih organizacij, ki bi morale za izvedbo nalog mobilizirati vse množične organizacije

Tovariši in tovarišice!

Izkoristil sem svoj dopust s tem, da sem kot ljudski poslanec pregledal delo Partijskih in množičnih organizacij, ter ljudskih odborov v okraju. Imel sem okoli 20 konferenc, na katerih sem spoznal kako narod živi in kako delajo naše organizacije. Predlagal sem Okrajno komiteu, da skliče skupno posvetovanje vseh sekretarjev celic iz terena in tovarna, da na podlagi napak in pomanjkljivosti dosedanjega dela diskutiramo in sklenemo kako bomo delali odslej in si postavimo nove naloge.

Poglejmo najprej partijske organizacije in ugotovili bomo, da so slabe in maloštevilne. Tekstilna tovarna v St. Pavlu ima močan kolektiv a je partijska organizacija zelo šibka. Nekatere partijske organizacije so neaktivne, ne zavedajo se svojih dolžnosti in ne izvajajo programa — linije Partije. Zato v teh tovarnah tudi ni uspehov, ne funkcionirajo ne mladinska, ne AFŽ in ne sindikalna organizacija. Imamo primere, da so se sekretarji osnovnih partijskih organizacij pritožili, da pri njih OF, AFŽ, LMS in ZB sploh ne delajo. Partijska celica ne ve, kaj dela ena ali druga množična organizacija, ker med njimi ni koordinacije. Pri tem se pa niti ne zavedajo, da nimajo prav, ker ne vidijo Partijo kot vodilno silo, ki mora usmerjati delo vseh organizacij in v okviru teh voditi vse ljudstvo v borbi za socializem. Partijske edince, kot najbolj revolucionarni del, niso zadosti zaostrele razredne borbe, zato se ne izvaja diferenciacija, to pa vse zato, da se ne bi komu zamerili.

V nekaterih največjih sindikalnih podružnicah je posebno slab odnos delavcev do zadrugstva. Kjer stanujejo ti delavci, vplivajo na kmete, da ne bi vstopali v obdelovalne zadruge. Delavci mislijo, da ne bodo mogli več nakupovati od kmetov prehranbenih artiklov, če bodo vstopili kmetje v zadruge. Prenašajo kulaški duh iz vasi v tovarne in namesto, da bi prenašali revolucionarni duh iz tovarne na vas, se povežali in se borili proti kulakom in spekulantom, so se z njimi povežali in celo zavirajo diferenciacijo in socializacijo vasi: Partijska organizacija na vasi pa je izolirana, ni povezana z masami in jih ne vodi.

Nedelovanje Partije, neaktivnost in nepovezanost z ljudskimi masami vpliva tudi na druge masovne organizacije, da niso aktivne. Tudi sindikati ne vrše razredne borbe in niso aktivni, ne verjamem, če so na sindikalnih konferencah predelali vzorna pravila kmetijsko obdelovalnih združ, kljub temu, da so prav oni življenjsko zainteresirani, da ustanovimo čimveč obdelovalnih združ. Prav tako je v vzornih pravilih v organizacijah LMS, AFŽ in ZB, ki po raznih izjavah na terenu nič ali pa malo delajo.

Imamo kraje kjer izgleda, da oblasti sploh ni. Več krajevskih ljudskih odborov ni predelalo zakona o ljudskih odborih, zato niso postavili v odbor takih funkcionarjev, ki bi delali po direktivah Fronte iz česar sledi, da delo odborov ne funkcionira. V marsikaterem odboru leži vse delo na posameznih funkcionarjih ali pa celo na administratorju.

Ker ljudski odbori ne izvajajo svojih oblastvenih funkcij, ker ne funkcionirajo, tudi ne sklicujejo zborov volivcev, preko katerih ljudstvo neposredno sodeluje v delu oblasti. Ljudski odbor se ne sestaja, nimata stika z masami in ljudstvo je ob takem delu odbora in naših organizacij pod močnim vplivom reakcionarjev, ki ponekod drzno dvigajo glave.

Bil je sprejet zakon o zadrugah, za katerega pa ne verjamem, da bi ga ljud-

ski odbori preštudirali, ter tako lahko kmetom pokazali perspektivo. Ugotovljeno pa je, da proti temu zakonu kulaki aktivno nastopajo, odvajajo ljudi od zadrugne miselnosti in skratka vodi-

Partijske celice morajo vestno bedeti nad delom ljudskih odborov in jim pomagati zato, ker so dolžne ta ljudi vzgajati in jih usposablјati

GOVOR ORGANIZACIJSKEGA SEKRETARJA OBLASTNEGA KOMITETA KPS TOV. ŠUMRADA

Mislim, da je prav, da se dotaknem vprašanja Partije in njene vloge pri delu naše ljudske oblasti. Precej ste govorili o tem, vendar se mi zdi, da je v glavnem niste označili kot neposredne sile za izvajanje politike na vasi, a vendar ne edine, pač pa organizacije, ki ima vlogo mobilizatorja. Svoje delo mora usmeriti preko fronte, sindikata in vseh množičnih organizacij ter ljudskega odbora. Naša ljudska oblast je

samo takrat naša, kadar zastopa interese ljudstva. Če odstopimo od te linije, ni več ljudska oblast — najostrejši boj proti taki oblasti. Iz navedbov to. ministra in poročil vaških sekretarjev vidimo, da imamo v mnogih krajih prav te pojave, da Partija ne oprta na široke ljudske množice in ne skrbi dovolj, da bi ljudski odbori dosledno izpolnjevali naloge oblasti.

Zato moramo prav v tej smeri zelo

5 pravilno organizacije dela v Partiji sami, s pravičnim prikazovanjem nalog in pa zahtevami, da vsak naš državljani izpolnjuje naloge, ki jih od njega zahteva izgradnja socializma, bomo lahko na naši vasi diferencirali in postavili ostro mejo med dobrimi in slabimi

REFERAT ČLANA CK KPS TOV. JAKOVIČ KAJTIMIRA

vodstvom Partije. Ako z vsemi temi pravilno operiramo nas ne more nihče ovirati.

Pomlajevanje partijske organizacije je eno osnovnih vprašanj, važno predvsem za našo Stajersko. Ze v diskusiji o celici v Zelezarju Store, se je pokazalo, da je tu po sredi teorija, ki jo moramo krepko razbiti. Zakaj so delavci delali pod okupatorjem? Zato, ker je bila bivša Jugoslavija tako puha in jim ni ničesar nudila. Pričakovali so, da jih bo Hitler rešil, nad čemer pa so se kmalu razočarali. Danes so se aktivno vključili v našo proizvodnjo in dosegajo takšne uspehe, kakršnih niso niti pred, niti med vojno. Dosegajo jih pa zato, ker so spoznali, da jih naša država, naša ljudska oblast, naša Partija vodi k boljšemu življenju. V Partijo spadajo tisti, ki prav v proizvodnji ob strojih dajejo vse svoje sile za izpolnitev planskih nalog. Oportunistično stališče nekaterih partijskih funkcionarjev v odnosu do sprejemanja delavcev-udarnikov v Partijo, je grobo sektašenje, ki ga moramo temeljito likvidirati, da bomo naše partijske organizacije pomladili z novimi silami.

Cesto slišimo, kako je treba študirati, delati, napraviti to ali ono stvar. Delegati, ki so jih naše partijske organizacije izvolile za zastopajo naše članstvo na V. kongresu, so sprejeli v imenu nas vseh nove, velike naloge in se obvezale vodstvu, da bo naša Partijsko članstvo vse naloge, ki jih je sprejel kongres, dosledno izvršilo. Mnoge partijske organizacije pa pozabljajo, kaj je naloga vsakega komunista. Mislim tu predvsem na vprašanje sprovanja Programa in Statuta, izpolnjevanje dolžnosti, kontroliranja zastavljenih nalog z vso ostrino, kar mora delati vsak član Partije, kar pomeni utrjevanje in čiščenje partijske organizacije.

V kongresu in II. Plenarno zasedanje CK KP Slovenije sta nam zelo ostro nakazala potrebo po izboljšanju socialnega sestava naše Partije, toda ugotovili smo, da smo kljub kritiki socialni sestav Partije poslabšali. To ni enostavno vprašanje.

V nadaljevanju je omenil in s številkami prikazal kako naše partijske organizacije sprejemajo premalo delavcev, udarnikov, ki z delom dokazujejo, da so predani stvari Partije, in je tako v nekaterih kolektivih številčno nesorazmerje med delavci in nameščenci v Partiji precej veliko.

Se vedno ni v naših osnovnih partijskih organizacijah glavna skrb budno čuvanje nad utrjevanjem partijske or-

ganizacije. Informbirojevska kampanja je tudi pri nas vrgla nekaj ljudi iz naših vrst. Toda to so bili večinoma ljudje s slabo preteklostjo in brez značaja. Ko izbirajo naše partijske organizacije ljudi, ki bi jih sprejeli v svoje vrste ne vidijo udarnikov — delavcev za stroji, ki vse potrpe, a s dobi kljub temu, da toliko ne govorijo. Naše celice imajo po nekaj kandidatov, večje po nekaj desetini istih, toda vse to ni nič spričo velikanskega delovnega elana in naporov, ki jih vlagajo naši delavci za sprovanje nalog Partije, s čemer dokazujejo, da so njeni in da jim je Partija vse.

Partija mora iti v širino, sprejemati udarnike novotvorje, racionalizatorje na vasi pa poštene delovne kmete.

Naši funkcionarji tudi vse preveč postavljajo izgovore, da še ta ali on ni dovolj zgrajen. Toda kako naj se taki delavci izgrade izven Partije, če se nekateri še v Partiji težko. Človek, ki je predan priden in požrtvovalen, njega moramo sprejeti izgraditi pa ga bomo v okviru partijske organizacije. Nujno je, da v sleherni tovarni, obratu, podjetju in na vasi ustvarimo revolucionarno, borbeno partijsko organizacijo.

Našega komunista je treba utrjevati ob nalogah, ga kontrolirati in mu ob delu sproti pomagati, partijska celica naj bdi nad njim, naj ga usmerja in pomaga. Ze v diskusiji se je pokazalo, da v naših partijskih celicah delajo aktivno le posamezniki, da oni nosijo vso težo dela, in ker so preobremenjeni istega tudi ne zmorejo. Vemo pa, da je celica borbeni štab naše vasi, tovarne ali obrata, sekretar pa le vodja te, ki mora naloge premisliti, kako bi se izvedle, razporediti svoje sile in napraviti plan, kaj bodo vse njegovi člani po vprašanju te ali one naloge izvršili. Slabotnim bo dal lažje delo, drugim težje in vedno premislil, da bo dal svojim članom take naloge, ki jih bodo lahko izvršili. Pri nas se pa sekretarji ne zavedajo kaj pomenijo, ne delajo plansko in ne zadolžujejo svojih članov za konkretne naloge. Dolžnost sekretarjev je, da razporedijo delo, nato kontrolirajo izpolnjevanje in da pomagajo tam, kjer je potrebno. Če ne dajemo članom nalog, jih ne moremo preveriti, ne moremo spoznati, ali so delovni ali niso, jih ne kritiziramo, niti ne hvalimo in ob vsem tem, ga ne moremo zgraditi.

Vsaka partijska organizacija mora dobro razdeliti delo med svoje člane, tako da je vsakdo za nekaj zadolžen, odgovoren. Tega sekretarji ne smejo prezreti. Partijska organizacija mora

zaostri vprašanje in odločno popraviti napake. Zakon o ljudskih odborih je dobro prilagojen današnjim problemom na terenu in če ga niste preštudirali je razumljivo, da ga niste niti uporabljali. Človek, ki ga izvolijo, stoji na svojem mestu lahko samo toliko časa, koliko časa zastopa interese delovnega ljudstva. Dejstvo je, da je Partija neposreden mobilizator delovnega ljudstva in vodja borbe za boljšo bodočnost. — Vendar pa Partija te vloge ne more izvesti brez povezave in naslonitve na množične organizacije in ljudsko oblast. Zbori volivcev se morajo vršiti redno, na katerih bodo odborniki dobivali sugestije za nadaljnje delo in po-

lagali račun pred ljudstvom. Vestno mora bedeti nad delom odbornikov in jim pomagati zato, ker je dolžna te ljudi neposredno vzgajati in jih usposablјati. Prav v ljudskih odborih pa mora zelo zaostri borbno proti kulaškim elementom. Naša družba pozna in bo poznala samo delovne ljudi.

Mobilizacija delovne sile, ki je še prosta na našem podeželju je zelo važna naloga naših organizacij. Mnogo naših aktivistov pa jo smatra le kot momentalno akcijo. Od mobilizacije rezervne delovne sile je prav za prav odvisna izgradnja socializma pri nas. Če jo dosledno ne izvedemo, bodo naše tovarne, ki jih gradimo, brez kadra in delavcev, kar bi pomenilo neizvršitev plana. Pri mobilizaciji pa se delajo precejšnje napake, ker ljudem ne objasnjujejo dovolj in jih ne prepričujejo. Važno je pa tudi, kako tovarne sprejemajo novodošlo delovno silo. Iz mesta smo dobili signal, da so v Cinkarni, kamor so prišli novi delavci le-tem pripovedovali o težkih delovnih pogojih. Uprava, namesto da bi pomagala, meče tem novim delavcem polena pod noge. Dolžnost sindikata je skrb za izvedbo plana, da pomaga tem ljudem in jim olajša prehod od kmetijskega dela k delu v industriji in jih s kulturno-prosvetnim in političnim delom vzgaja ter aktivizira za izvedbo nalog v novem delovnem mestu. Naši delavci pogosto postavljajo vprašanje izboljšave prehrane. Ker vedo, da bi ob površinah, ki jih obdelujemo moralo biti iste več. Mi pa vemo, da člani sindikatov dosedaj niso zadosti skrbeli in pomagali kmetom k prehodu v zadrugno gospodarstvo. Ko bo dovolj kmetijsko obdelovalnih združ in bodo le-te izpolnjevale svoje planske naloge ter pridellek oddajale skupnosti, se bo tudi prehrana našega delavstva občutno izboljšala. S tem vprašanjem je treba seznaniti vse delavce tako, da ne bo v podjetju nobenega, ki ne bi bil tudi bорец za izgradnjo socializma na vasi.

imeti vodstvo nad množičnimi organizacijami, ne pa kakor smo iz diskusije ugotovili, da išče sodelovanja s sindikalno in drugimi organizacijami. Partija je odgovorna za delo, vseh množičnih organizacij, zadrug, za kulturno-prosvetno delo itd. za vse sektorje dela, jih usmerja, a sekretar kontrolira. Le ob konkretnih nalogah bo partijska celica tudi spoznavala delo vodstev množičnih organizacij in tako ne bo ostal prikrit noben zavirač ali celo sovražnik. Imamo pa še mnogo primerov, kjer naša partijska organizacija prav v tem pogledu ne gre na ostrino in v vodstva množičnih organizacij še vrivajo ponekod nasprotni elementi. Danes smo celo slišali, da ne morejo nekje do živega spekulantom, ki sedijo v krajevnem ljudskem odboru. Če partijske organizacije ne bodo postavljale ostre naloge pred Fronto in pred druge množične organizacije, ter ljudske odbore in ne bodo ostro postavljale mejo med dobre, delovne in poštene na eni, ter spekulante na drugi strani, ne bodo pridobile zaupanje malih in srednjih kmetov. Za konkretne naloge, ki jih kdor koli ne bo hotel izvršiti, jih bodo lahko kot neizvrševalce programa Partije smatrali za sovražnike. S pravilno organizacijo dela v Partiji sami, s pravičnim prikazovanjem nalog in pa zahtevami, da vsak naš državljani izpolnjuje naloge, ki jih od njega zahteva izgradnja socializma, bomo lahko naši vasi diferencirali in postavili ostro mejo med dobrimi in slabimi. Za pritisk nad vsemi, ki nas zavirajo, pa imamo zakone, ukrepe ljudskih odborov — oblast, ki lahko sleherni odpor zlomi. Prav ti sedanji naši velikanski uspehi, ki jih imamo v izgradnji socializma, zahtevajo, da ljudi, ki nam nasprotujejo pošljemo na družbeno koristno delo, saj bo v socializmu za nas vse boljše življenje, torej tudi za te, ki nam danes nasprotujejo, zato naj delajo tudi oni za izgradnjo socializma.

Razumljivo je, da je osnova vsega političnega dela, treba je seznaniti vse naše ljudstvo z velikanskimi uspehi, ki smo jih dosegli, treba mu je prikazati našo stvarnost. Ostro je treba čuvati enotnost naše Partije, Osvobodilne fronte in vseh množičnih organizacij. Pod vodstvom Partije in našega Tita bomo kljub težavam, z močno široko, utrjeno in enotno Partijo izgradili socializem sami. Zato je za ta okraj in za Slovenijo osnovna naloga utrditve partijske organizacije, potom razširitve in čiščenja in vestno sprovanje nalog, ki jih naše vodstvo pred nas postavlja. (Ploskanje s skandiranjem Tito-Partija, Mi smo Titovi, Tito je naš).

Mi moramo danes program KP in LF dosledno izvajati, postaviti i vršenje tega zelo ostro in vsakomur odprto zastaviti vprašanje: „Ali si za program Ljudske fronte ali ne, ker to je program socializma“

GOVOR TOV. MINISTRA LESKOŠEK FRANCA

Mi smo imeli pred vojno 29 političnih strank, med njimi tudi Komunistično partijo. Zato smo imeli tudi 29 programov in vodje drugih političnih strank so našemu ljudstvu mešali glave, ga pridobivali za svoje programe, ako so bili izvoljeni za poslance in ministre, so pa te programe usmerili v prid sebi in ne ljudstvu. Partija je imela svoj program, ki ga je dosledno izvajala, se borila in vodila ljudstvo v borbo proti onim, ki hočejo samo izboljševati svoje položaje. Program KP je bil revolucionaren in komunisti revolucionarji. Razumljivo je, da so to stranko preganjali, ker so vsi tisti, ki so bili na oblasti, vedeli, da bi bilo njihovega lepega življenja konec, če bi zmagala. Na podlagi tega programa je uspešno na Titov poziv Partiji obliki napada fašistov na našo zemljo, mobilizirati vojsko in se boriti proti fašizmu — 27. 4. 1941 je bila ustanovljena Osvobodilna fronta, ki je sprejela naloge Partije za svoje naloge. Partiji je naše ljudstvo zaupalo in ji sledilo v borbi do zmage.

Danes pa, ko smo osvobodjeni in gradimo socializem, pa smo v nekaterih krajih tega okraja ugotovili med ljudmi nesigurnost in nezaupanje. Mi moramo danes program KP in Ljudske fronte dosledno izvajati, postaviti izvrševanje programa zelo ostro in vsakomur odprto zastaviti vprašanje: »Ali si za program Ljudske fronte, ali ne, ker je to program socializma.« Na tem vprašanju moramo delati z vsemi ljudmi in čim ostreje ga bomo postavljali tem širše mase delovnega ljudstva bomo navdušili zanj. Ugotovili smo že, da naše množične organizacije ne delajo in niso dobre tam, kjer je Partija slaba in ne išče sodelavcev med maso, zato delo ne gre kot je treba. Mi imamo enoten program Fronte in Partije, šletni plan, izgradnjo socializma, kar vse je naše delovno ljudstvo navdušeno sprejelo, danes pa je naloga, da to dosledno izvajamo in ne odstopamo od velike delovne navdušenosti kakor nekateri. Poudarjeno je že bilo, da imamo za izvajanje programa dovolj orožja. Naša oblast, demokracija, svoboda je taka, kakršna ni nikjer. Sami veste, da se vrše volitve in da volimo odposlance v Zvezno skupščino, ki ima najvišjo oblast v naši deželi. Ker se ne morejo poslanci vedno shajati in zasedati, je izvoljena vlada, ki dela v okviru zakonov, ki jih je sprejela Ljudska skupščina. To je njen izvršni organ. Enako imamo republikanske skupščine, ter vlade, oblastne, okrajne in krajevne ljudske odbore, ki so izvršni organi ljudske oblasti. Kakor Zvezna vlada odgovarja za svoje delo Zvezni ljudski skupščini, kakor republikanska vlada odgovarja republiški, tako odgovarja krajevni ljudski odbor zboru svojih volivcev. Prav v tem je tista široka demokracija naše ljudske oblasti, kjer lahko vsakdo, pri oblasti sodeluje. Naši ljudje se pa te demokracije in svobode ne poslužujejo, ker ne študirajo zakonov in se politično ne izobražujejo, zato se jih niti posluževati ne znajo. Reakcija pa to priliko izkorišča, škoduje in nasprotuje našemu delu. Če bi se vsak naš državljan zavedal dolžnosti, ki jih ima po zakonu in terjal pravice, ki mu pripadajo, bi nam bilo delo dosti lažje. Razdelitev višine odkupa in sploh oddaja pridelkov, snovanje kmetijsko obdelovalnih zadrug, ne bi bilo težavno, celo nasprotno, kmetje bi sami pristopali in navdušeno izpolnjevali svoje naloge do skupnosti. Nismo jim znali dovolj objasnjevati veličine naše graditve in jim nismo omogočili, da bi se dovolj poglabili v izvedbo plana in programa. Socializem se danes gradi in napreduje, naša industrija raste, gradimo velikanske tovarne, ki bodo dajale stroje, kmetijski proizvodnji — zadrugam. Danes je prišel tisti moment, da je industrija že sposobna dati stroje in potrebna tehnična sredstva kmetom, zato je tudi s tem nastopil čas, da moramo preiti k preobrazbi naše vasi. To pomeni, ustvariti zadruge, rekonstruirati našo vas, poiskati nove oblike dela na vasi in preiti na plansko gospodarstvo tudi v kmetijstvu. Planirati v kmetijstvu pa je mogoče le v zadrugnem sektorju, kjer je plan nujen, kakor v industriji. Če pustimo, da bodo kmetje delali po svoje, ne bomo imeli dovolj hrane. Ze same pregrade — meje ter kolovozi med njimi — v Sloveniji, če bi jih odstranili bi dali preko 33 milijonov kg pšenice. Preobrazba vasi, pa nam bo omogočila, da bomo sadili razne kulture tam, kjer najbolj uspevajo. Zato je postavil CK potrebo rekonstrukcije vasi za sedaj kot najvažnejšo. (ploskanje in skandiranje Tito CK, Tito Partija).

Citali ste, da smo začeli izsuševati Skadsko jezero, kjer bomo letno pridelali toliko bombaža, da bomo lahko krili vse naše potrebe. Razen tega bomo na tem in na drugih melioriranih predelih pridelali toliko riža, da bo kmalu v naši državi odpadlo letno na približno 9 kg, česar nima niti ena država v Evropi. Lijonsko polje na Hrvaškem, ki je sedaj zamočvirjeno, bo preurejeno v velike državne farme, kjer bodo gojili nad 10 tisoč goved, svinj itd., obenem pa bo zraslo na njem še toliko pšenice, kolikor znaša celoletni odkup v Hrvaški. Kanal Donava—Tisa je tudi v programu in se bo začel graditi že letos, ki ne bo samo omogočil plovbo, temveč izsušil in omogočil umetno namakanje velikih površin zemlje. Stremimo za tem, da se organizira v zadrugah nov

način dela, strojna obdelava, s pomočjo katere bomo z manj delovnih moči pridelali toliko, da bomo lahko hrano še izvažali. Potrebno je, da ustanovimo čimveč obdelovalnih zadrug in to čimprej. Kmetu je treba opovedati in mu objasniti, da mu je le v obdelovalnih zadrugah zagotovljeno dobro življenje. Pošteni kmetje se bodo pozivu odzvali. Dosedaj ste imeli pri ustanavljanju zadrug velike težave, kmetom ste prikazovali prednosti toda uspeli ste le v nekaterih krajih. Drugod so pa razni špekulanti in reakcionarno nastrojani vsaki bogataši s protiljudskimi duhovniki vred razbijali vaše delo in poštene kmete odvrčali od vstopa v zadruge. Pošljite jih tam kamor spadajo — na družbeno koristno delo, da bodo tudi oni prispevali pri graditvi naše socialistične domovine. Pri vsem vašem delu na vasi postavite ljudi pred dejstvo: »ali si za socializem, ali si proti?«

Slišali smo, da se nekateri ljudje boje vojne, drugi se zopet vesele, da bo drugače. Povejte prvim, da se jim ni treba bati, a drugim, da se zastonj vesele. Med demokratičnimi državami ne bo prišlo do vojne, imperialisti je tudi ne bodo začeli, ker imajo v svojih državah nezadovoljno ljudstvo, brezposelnost in

bedo, za vojno pa so potrebni ljudje. Lenin je dejal, da imamo osvajalne in obrambne vojne, a le zadnje so pravične. Pravijo celo, da bo Sovjetska zveza napadla imperialiste. Komunistične partije nimajo v programu osvajanja, temveč osvoboditev vseh delovnih ljudi. Kakor Sovjetska zveza, tudi mi ne bi mogli napasti imperialistične zemlje, ker bi potem lahko rekli, da smo prav taki kot imperialisti. Pomagali pa bomo vsem narodom na svetu, ki se bore za svojo svobodo.

Ob gonji iz strani Kominforma imajo naši ljudje strah, da nas bodo Rusi podjarmili. Reakcija širi in izkorišča te klevete in skuša povzročiti med našim ljudstvom nesigurnost. Citali ste pismo Stalina, naš odgovor, drugo pismo in odgovor ter resolucijo. S tem se je začelo klevetanje naše države, ki traja že več kot eno leto, toda sami ste se že prepričali kako so neresnične. Radio Budimpešta je poročal, da delavci v Štorkah štrajkajo, toda prav nasprotno, v Štorkah delavci najčistneje izpolnjujejo vse planske naloge in so proglašeni kot najboljši kolektiv težke industrije v državi. Države ljudske demokracije nas klevetajo zato, ker gremo res hitro v socializem. Lažejo svojim ljudem o delu

RESOLUCIJA

posvetovanja članov Okrajnega komiteta KPS Celje-mesto in okolica, sekretarjev osnovnih partijskih organizacij in funkcionarjev sindikalnih organizacij — članov Partije okraja Celje-mesto in okolica.

Na podlagi sektorskih konferenc s člani in kandidati KP, predstavniki organizacij OF in ostalih masovnih organizacij, predstavniki ljudske oblasti, katerim je prisostvoval član Politbiroja CK KPJ in minister zvezne vlade tov. Leskošek Franc, ter na podlagi poročil in diskusije na današnjem posvetovanju ugotavljamo naslednje:

Sklepi II. plenarnega zasedanja CK KPJ in CK KPS o možnosti in nujnosti hitrejšega tempa v izgradnji socializma na naši vasi so razgibali zanimanje najširših kmečkih množic za vstop v kmetijsko-obdelovalne zadruge. Ta pripravljenost kmetov se je izražala v ustanovitvi sedem novih KOZ v okraju Celje-okolica in treh KOZ v okraju Celje-mesto. Z ozirom na pripravljenost kmetov je to minimalni uspeh. Vzrok temu je oportunistem mnogih članov osnovnih partijskih organizacij, ki so dopustili, da se je to razpoloženje marsikje razblinilo pod vplivom reakcionarnih kulaških in spekulativnih elementov na vasi in protiljudske duhovščine. Ta oportunistem se odraža v nedelavnosti mnogih vasiških partijskih organizacijah in v nezainteresiranosti do izgradnje socializma v industrijskih partijskih organizacijah, ki so posvetile premalo pažnje odločni borbi proti socialno-demokratskim elementom in njihovim tendenc v industrijskih in drugih podjetjih. Takšen oportunističen stav so potrdile industrijske partijske organizacije tudi s tem, da niso posvetile skoraj nobene pozornosti najaktualnejšemu študiju v zvezi s socialistično preobrazbo naše vasi, kot n. pr. študiju vzornih pravil kmetijsko-obdelovalnih zadrug, zakonu o zadrugstvu, novemu zakonu o ljudskih odborih itd. Partijske organizacije na vasi in v industriji se niso resno zanimale za delo Fronte in ostalih množičnih organizacij, zaradi česar so se lahko vrinili v vodstvo teh organizacij malodušni in oportunistični elementi, ki so dopuščali aktivnost kapitalističnih ostankov na vasi, ki vidijo prav v besni informbirojevski gonji svojo zaslobo. Zaradi nesodelovanja med partijskimi organizacijami, Fronto in ostalimi političnimi organizacijami s KLO-ji so prišle navedene slabosti tako daleč, da v številnih osnovnih partijskih organizacijah KLO-jih dejansko izvršujejo oblast le predsednik, tajnik in administrator KLO-ja ali pa celo samo eden od teh treh, ker so od ljudstva izvoljeni funkcionarji ljudskih odborov ignorirali aktivno udeležbo v upravljanju in izvrševanju od ljudstva postavljenih jim dolžnosti. Zbori volivcev se niso sklicevali po več mesecev. Ta oportunistem se je polastil osnovnih partijskih organizacij samo zaradi tega, ker so iz ene strani premalo posvečale pažnje čiščenju lastnih vrst, z druge strani pa sprejemanju v članstvo in kandidatorstvo zdravih elementov iz vrst delovnih kmetov, delavcev-udarnikov, racionalizatorjev in novatorjev.

Na podlagi teh in tem sličnim ugotovitvam, partijsko posvetovanje sprejema sledeče sklepe:

1. Vse osnovne partijske organizacije naj temeljito prečistijo svoje vrste in izločijo vse omahujoče in oportunistične elemente, kar naj ima za posledico dvig revolucionarnosti in jasnejšega razrednega gledanja na razvoj. Statut in program KPJ je treba dosledno izvajati. Vzpostavitv s čistko pa morajo osnovne partijske organizacije uvrstiti in razširiti svoje vrste z novimi delovnimi in poštenimi ljudmi — člani OF — na vasi iz vrst delovnih kmetov, v industriji in podjetjih iz vrst delavcev — proletarcev.
2. Vključevanje odvisne delovne sile s podeželja v proizvodnjo je eden od osnovnih in najvažnejših pogojev za izgradnjo socializma, zato morajo partijske organizacije nuditi stalno pomoč organom ljudske oblasti pri mobilizaciji delovne sile. Ravno tako morajo nuditi vsestransko pomoč pri izvajanju in izvrševanju gospodarskih uredb in ukrepov.
3. Velikanski uspehi delovnih množic pri izvrševanju nalog petletnega plana zahtevajo ostrejši kurz proti razrednemu sovražniku. Z doslednim izvajanjem ukrepov ljudske oblasti je treba onemogočiti in odločno streti vsak poizkus sabotaže in delovanja sovražnika izgradnje socializma, kjer koli se pojavi.
4. Za dosledno izvrševanje nalog Partije je potrebno, da osnovne partijske organizacije ponovno preštudirajo sklepe V. kongresa KPJ in poizve politično delo z množičnimi organizacijami, katerih čistost, enotnost in delavnost mora biti vsakodnevna skrb članov Partije. Partijske organizacije morajo skrbeti, da bodo člani OF, ZB, AFŽ, LMS in drugih množičnih organizacij izpolnjevali svoj statut in izvrševali program, ki je istočasno tudi — program Partije.
5. Partijske organizacije v industrijskih in drugih podjetjih morajo poizveti politično delo v sindikalnih podružnicah tako, da bodo sindikalne organizacije in delavci postali glavna opora ljudske oblasti in Fronte, ne samo pri izgradnji socializma in izvrševanju petletnega plana v proizvodnji, temveč tudi pri socialistični preobrazbi naše vasi.
6. Partijske organizacije morajo preko množičnih organizacij skrbeti, da bodo ljudski odbori postali resnični predstavniki ljudske oblasti, kar velja predvsem za osnovne organe naše ljudske oblasti — KLO-je. Zbori volivcev, kjer prihaja demokratičnost naše vasi najbolj do izraza, se morajo redno sklicevati, na njih mora KLO dajati poročilo o svojem delu in razpravljati o vseh gospodarskih in drugih aktualnih vprašanjih in ukrepih.
7. Utrditve in razširitev dosedanjih kmetijsko-obdelovalnih zadrug ter ustanavljanje novih morajo partijske organizacije smatrati kot stalno in najvažnejšo nalogo.
8. Za pravilno razumevanje in izvajanje vseh sklepov je potrebno, da posvetijo osnovne partijske organizacije več pozornosti študiju, ki mora biti primeren ideološkemu nivoju posameznih partijskih organizacij oziroma članov in ki naj predvsem sloni na proučevanju zgodovine naših narodov, zgodovine in poti naše Partije. Se posebno pozornost je posvetiti ideološki vzgoji kandidatov.
9. Boljša povezanost in medsebojno sodelovanje partijskih organizacij okraja Celje-mesto in Celje-okolica naj omogoči še hitrejšo in dosledno izvajanje nalog, ki jih postavljajo pred nas naš CK s tov. Titom na čelu — predvsem pri rekonstrukciji našega kmetijstva in socialistični preobrazbi naše vasi.

To partijsko posvetovanje mora predstavljati za slehernega člana Partije obeh okrajev temeljito prelomnico v delu. Bolj revolucionarno in dosledno izvajanje sklepov in nalog Partije naj pride do izraza v delovanju organov naše ljudske oblasti, frontnih, sindikalnih in ostalih množičnih organizacij, v hitrejšem ustanavljanju kmetijsko-obdelovalnih zadrug.

Naj živi maršal Tito!

Naj živi CK KPJ!

Naj živi socialistična Jugoslavija!

pri nas, ker oni socializma ne grade tako kot mi in sami se niso počistili z reakcijo kakor pri nas. Osnove tega spora pa moramo iskati precej daleč nazaj in zaznamujejo začetke že med vojno.

Ko so bili narodi pozvani v borbo proti fašizmu, smo šli tudi mi. Ker je bila naša Partija prekaljena (ploskanje — skandiranje Tito—Partija) in imela dobro vodstvo, so šli naši ljudje z zaupanjem v borbo. Centralni komiteji Partij drugih držav pa so odšli v času okupacije v Moskvo in tam kakor piščeta pod koklo čakali. Tako je Hitlerju uspelo, da je v teh državah kjer niso organizirali borbe, mobiliziral on in pogl. njihove narode v borbo proti Rdeči armadi. Namesto proti fašizmu so se borili proti Sovjetski zvezi, CK KPJ in CK-ji republik pa so ostali med svojim ljudstvom in bili na čelu borbe za njegovo svobodo in uničenje fašizma (ploskanje, skandiranje Tito—Partija, Tito CeKa). Imeli smo zveze z Moskvo, ter poročali tja naše uspehe, toda večkrat nam niso verjeli in posebno vodstva Partij drugih držav so pripisovala uspehe naše borbe drugim silam v državi. Organizirali smo vojsko, postavili veliko vojsno silo, ki je toliko fašizem na vsakem kosčku naše zemlje, saj kjer je bil sovražnik, tam je bila tudi Fronta. Zahvali smo, od Sovjetske zveze, kakor od Anglije, Francije in Amerike, da nas priznajo za zavezniško vojsno silo. Dolgo so kolebali, zato smo zahtevali, da pošljejo k nam svoje misije, ki bodo pregledale stanje in jim poročale. Na podlagi tega so nas Angliji prvi priznali za zavezniške, a šele poslednji Rusi.

Ko je bilo II. zasedanje AVNOJ-a v Jajcu, kjer smo zahtevali republiko, so nas opozarjali, da bomo razdražili Anglije in hoteli, da sprejmemo kralja. Sprejeli smo sicer uradno nekatere predstavnike, kot Šubašiča in Grola, vendar smo jih kmalu izločili. (navdušeno odobranje). To so bila prva neslasja med vojno.

Po vojni so nam Rusi ponudili svoje strokovnjake — inženirje — da nam bodo pomagali izvršiti obnovo in graditi socializem. Bili so sicer dobri, a tudi dobro plačani. V pismih pa nam pravijo, da s temi ljudmi nismo dobro ravnali in da smo jih zasledovali, kar pa ni res. Sami so si želeli še ostati, a Rusi so jih zahtevali nazaj. Takoj po osvoboditvi je bilo potrebno, da navežemo stike z drugimi državami, zato smo sklenili pogodbe predvsem z deželami ljudske demokracije in Sovjetsko zvezo. V Češki in drugih deželah ljudske demokracije, kamor je potoval maršal Tito, so ga sprejemale velikanske množice delovnega ljudstva s takim navdušenjem in ljubeznijo, da so v tem res izrazile svoje največje simpatije do velikega državnika-borca. To pa njihovim vodjem ni bilo všeč. Pogodbe so bile sklenjene takrat, ko še nismo imeli plana, in sklenili smo, izvažati surovine, oni pa nam stroje. Čim je izšel naš petletni plan, smo sami začeli graditi tovarne in takrat so oni uvideli, da nečemo biti odvisni od nikogar, kar jim prav tako ni bilo po godu. Zaradi povezave in enotnega dela, je bil ustanovljen Informbiro nekaterih komunističnih partij, med njimi vseh dežel ljudske demokracije, Molotov in Zdanov, sta na prvem zasedanju Kominforma priznala, da je naša Partija vzor vsem ostalim. Partija je delala pravilno, ker je naš CK s Titom (ploskanje in skandiranje Tito—Partija, Mi smo titovi — Tito je naš) vodil pravo politiko pred vojno, med NOB in po osvoboditvi. Zato je CK in Tito dobil ugled pri narodih vsega sveta. Iz vsega sveta posebno pa člani vodstev centralnih komitejev, kolonialnih narodov, so prihajali v Jugoslavijo, da so izvedeli, kako je naša Partija organizirala borbo in kako je aktivizirala najširše množice za ustvaritev svojih smotrov, da bi se tudi oni ravnali po našem vzgledu. Naša borba je nadaljevanje teorije marksizma-leninizma. Najprej je marksistično teorijo razvijal dalje Lenin, potem Stalin, pa tudi naša Partija, ter Tito in Karelj (ploskanje in skandiranje Tito—Kardelj). Informbiro pravi sedaj naenkrat, da je naše delo pot v revizionizmu. Politbiro našega Centralnega komiteta, je dobro odgovoril na obtožbe, ki niso resnične. Hoteli so, da priznamo napake za katere nas obtožujejo, toda mi smo jih pozvali, naj pošljejo komisijo, ki bo pri nas na mestu, ne pa od daleč ugotavljala napake. Sklicali so kominform in nas postavili na zatožno klop, kamor pa nismo šli (ploskanje). S pismenim odgovorom smo pojasnili zakaj nas ni. Tako so nastale klevete, da gremo v kapitalistične vode, da gradimo kapitalizem na vasi (vprašajo naj naše kulake, če je res itd. itd. Zakaj druge države vpijejo na nas? Ker sami nimajo dovolj močnih organizacij, ker njihovo ljudstvo ni bilo v borbi, ker so se vodje pripravljali v Rusiji in bili od njih po osvoboditvi postavljeni za ministre. Mi hočemo govoriti z njimi, ustvariti prave socialistične odnose, a tega nečemo oni, ker se boje, da bodo izgubili vpliv pri svojih narodih. Narodi, ki grade socializem, pa jih bodo k temu prislili.

V nekaterih naših partijskih organizacijah smo danes ugotovili pomanjkljivo delo. V njihovih deželah — razen v SZ ne moremo govoriti o podobnih slabostih, ker njihove partije ne predstavljajo prave Partije Marksa, Lenina in Stalina. To niso partije prekaljene v borbi in niso tako čiste in enotne kakor je naša. Narodi ne verjamejo več svojim vodstvom, ko klevetajo našo slavno Partijo. Ko so prišli naši sindikalni funkcionarji v druge države n. pr. v Češko, so prišli ponoči k njim češki delavci in hoteli izvedeti, kakšno je stanje v Jugoslaviji, ker ne verjamejo klevetnikom. Tudi oni vodijo borbo proti kominformbirojevem, kakor pri nas, ker vedo, da lažejo in ker vedo, da mi zmagovito gradimo socializem. Albanijski smo pomagali in dali vse kar je potrebovala. Dali smo ji hrano, tekstilije, vzdrževali vojsko, gradili tovarne, čeravno je nam vsega tega primanjlovalo, ker smo vedeli, da jim je pomoč potrebna, ker sicer bi lahko padli v žrelo imperialistov. Danes pa ti klevetniki pravijo, da jim nismo ničesar nudili. Sami Albinci govorijo, da je bilo prej bolje, ko jih je Jugoslavija »plačala« kakor sedaj, ko jim Rusija pomaga. Narodi teh kominformbirojevskih držav so na naši strani.

Naša partijska linija je pravilna, naša pot je prava, in Tito je rekel: »Pravičnost mora zmagati.« v kar smo vsi prepričani (ploskanje, skandiranje — Tito Partija).

Ko so nam odpovedali pogodbe, smo povečali plane v naših tovarnah in smo prvo polovico petletke z uspehom izpolnili v nekaterih panogah pa visoko presegle. Orientalci smo se v druge zemlje in tam kupujemo stvari. V Madžarski, Češki in Poljski je zaradi te odpovedi nastala brezposelnost. Mi smo imeli v teh državah naročenih mnogo strojev in tovarniških naprav, od katerih so nekatere gotove, druge pa le delno. Teh naprav pa nam niso dali, ker jim je SZ to ubranila. Pomagati si niso znali in imajo večjo škodo kot mi, ki smo se znali tudi v tej situaciji. Sedaj nam te naročene stvari ponujajo preko drugih držav, toda mi jim odgovarjamo, da smo te stvari že drugod naročili in jih vzamemo le za ceno, za kakršno smo se svoj čas pogodili. Momentano so nam sicer s prekinitvijo pogodb škodovali, a mi bomo plan zmagovito izvršili, ker imamo dobro Partijo, dobro partijsko vodstvo in delovno in predano ljudstvo. Če bodo naše partijske organizacije in vse masovne organizacije delale in postavljale stvari tako, kakor sklepamo na današnji konferenci, poslušali direktive in navodila tov. Tita, bomo sigurno zmagali. (ploskanje — skandiranje Tito—Partija).

Tov. minister pa je odgovoril: »Poročal bom tovarišu Titu o vašem delu in napakah in mu tudi povedal, da ste odločno sklenili popraviti vse pomanjkljivosti in še aktivneje povesti ljudstvo v borbo za socializem.«

FRONTOVCI TERENA JOŽEFOV HRIB SO S PROSTOVOLJNIM DELOM IZKOPALI KANAL PRI OTROŠKIH JASLIH

Pod Kalvarijo so v bivši Simovi hiši otroške jaski za področje terenskekega odbora Zavodna. Ta hiša ni imela odvodnega kanala, ampak samo ponikovalnico. Pri sedanjih večji uporabi vode v otroških jaskih ponikovalnica ni več zadostovala. Nastajalo je okrog hiše močvirje, kjer so se pričeli rediti komarji. Temu se je moralo odpruči z izpeljavo kanala. Na pobudo predsednika terenskekega odbora tov. Kocjana so sklenili frontovci to opraviti s prostovoljnim delom. Izkopali so 1.80 metra globok in 20 metrov dolg jarek za odvodne cevi in ga zvezali s kanalom. Tovarne perila. Za delo je bilo izvršnih 680 ur. Da se ni motil promet na cesti, je bilo potrebno tudi nočno in nedeljsko delo. Sedaj bodo položili cevi, nakar se bo delo sklenilo. Frontovci imajo v načrtu še nekatera prostovoljna dela, ki so na območju terena nujno potrebna, med njimi ureditev krožne ceste okrog Jožefovega hriba, ki je zaradi nevdzdrževanja v slabem stanju.

»Izražam željo vseh, da bi tov. ministar kot najbližji sodelavec maršala Tita in član politbiroja CK KPJ izročil našemu ljubemu voditelju pozdrave vseh komunistov mesta Celja in okolice, kakor tudi vseh članov Osvobodilne fronte.« (Navdušene ovacije maršalu Titu, CK-ju in ministru Leskošku.) —

Pohitimo s pripravami za obiranje hmelja

V prihodnjih dneh bo spet zaživele v Savinjski dolini — pričelo se bo obiranje hmelja. Po naših hmeljskih bosta odmevala pesem in smeh, urne roke obiralec pa bodo polnile košare, vreče in koše z »ročco«, kakor s ponosom nazivajo hmelj naši hmeljarji. Pa ga tudi upravičeno tako imenujejo, saj predstavlja hmelj za naše hmeljarje, kakor tudi za vso državo bogat vir dohodkov. Je med najboljšimi na svetu in nam prinaša dragocene devize s katerimi bomo v inozemstvu lahko nabavili stvari, ki so nam najbolj potrebne za gospodarsko izgraditev naše države.

Naši hmeljarji, ki so vložili mnogo truda, da so pridelali lep hmelj, so letos s skrbjo vpraševali, ali bodo lahko ta pridelek tudi pospravili, kajti za obiranje so odvisni od tuje pomoči. Potrebno jim je mnogo pridnih in vajenih rok, potrebno jim je okrog 12.000 obiralec. Vprašanje obiranja hmelja je zlasti važno zaradi tega ker ne smemo zamuditi niti enega dneva in moramo pričeti z obiranjem takoj, ko dozori.

V stari Jugoslaviji vprašanje obiralec ni bilo pereče, kajti ljudi, ki so težko prišli do dela in zaslužka je bilo na pretek. Danes, ko s hitrim tempom gradimo našo industrijo, pridnim rokam ni treba iskati dela. Danes je položaj ravno obraten, delo išče pridnih rok zato je postalo vprašanje delovne sile in tudi obiranja hmelja, ki sicer le za kratek čas, to je za 10—14 dni sezonsko zaposli veliko številno delovno silo, res vprašanje. Kajti mnogo tistih ljudi, zlasti pa žensk, ki so z vseh strani prihajale leto za letom obirat hmelj, se je vključilo v stalno delo in letos ne bodo mogli priskočiti na pomoč našim hmeljarjem.

Toda vprašanje obiranja hmelja letos ne sme biti in tudi ne bo vprašanje, ki ga nebi mogli rešiti. Z uspehom rešujemo še vsa težja vprašanja in tudi naših hmeljarjev ne bomo pustili brez pomoči, za kar nam jamči naša ljudska oblast in naše množične organizacije.

Obiralci, ki so se že dogovorili s hmeljarjem, naj gredo kot vsako leto direktno k njemu. Vsi ostali, zlasti pa obiralke, in obiralci, ki se doslej še niso odločili in dogovorili s posameznimi hmeljarji, pa bi lahko še šli obirat, naj

pridejo sami ali v skupinah, ki jih bodo zbrale domače množične organizacije v Zalec. Tu bodo iz centra dodeljeni po potrebi posameznim hmeljarjem in bodo imeli popolnoma enake pogoje, kot obiralci, ki so že domenični direktno s hmeljarji. Imeli bodo pri kmetu stanovanje in hrano ter plačo za izvršeno delo. Obiralci bodo dobili poleg plače v denarju tudi plačo v bonih in sicer pri celodnevni hrani od mernika nabranega hmelja po 4 din v bonih in 7 din v denarju, brez hrane pa 4 din v bonih in 10 din v denarju.

Poleg bonov, ki jih dobi hmeljar za obiranje, bo dobil tudi bone za osebno uporabo, po lestvici, ki jo objavljamo. Opozorjamo na to, da dobe hmeljarji, za kakovostno blago 100 odstotkov višjo vsoto bonov.

Kmetijske zadruge bodo poskrbele, za nabavo vseh vrst industrijskih izdelkov, tako da bodo obiralci že na licu mesta lahko nabavili blago za svoje bone.

Na pomoč našim hmeljarjem so že priskočile naše pionirske organizacije, ki bodo delale po brigadnem sistemu in bodo poleg dela poskrbele tudi za okrepitev in oddih. Za delo pa bodo prejeli pionirji, ki bodo delali v brigadi in jih

V petih dneh je brigada „Potočnik Romana“ nasekala nad 1000 prm. drv

Drugega avgusta so brigadirji člani sindikata iz Celja in okolice odšli sekati drva v gozdove na Boč. Brigada šteje 135 ljudi in nosi ime tajnika Glavnega odbora sindikatov Slovenije. Bivališče ima na zelo lepi razgledni točki od koder gledajo vsak večer okrog sebe morje drobnih lučic, ki se svetijo iz hiš bližnjih in daljnjih vasi. Brigada je razdeljena na tri čete in vsaka četa na štiri desetine. Komandant brigade je tov. Drvarji Stefan iz Mohorjeve tiskarne. Lepo imajo urejeno evidenco o dnevnih produkciji brigade, čet in posameznikov. Vsak večer se vrši brigadna konferenca, na kateri objavljajo rezultate posameznikov, deset in čet in podeljujejo prehodne zastavice. Takoj od prvega dne se je pričelo v brigadi tekmovalstvo. V tem tekmovalstvu se je dosedaj najboljša izkazala tretja desetina, ki jo vodi tov. Krajnc Adolf, delavec iz Cinkarne. Ta desetina je presegla normo za 20%. Najboljša je pa bila prva četa, ki jo vodi tov. Branko iz Dobrne, na zadnji konferenci pa je dobila prehodno zastavo druga četa.

Najboljši brigadirji so tov. Pusen Stanek iz železnice, Klančnik Jurij in pa Krajnc Adolf. Rezultat tega tekmovalstva je, da je brigada kljub vsem pomanjkljivostim in začetnim težavam v prvih petih dneh nasekala nad 1000 pr. metrov bukovih drv. Ti dosednji rezultati dela so dokaz, da bo brigada svoj plan tudi 100% izvršila le, če bo Gozdna uprava iz Poljčan oskrbela brigado s potrebnimi orodjem.

Proti večeru je bilo. Brigadirji so se vračali iz vseh strani domov iz dela. Med njimi so nosili najboljše prehodne zastavice, komandirji čet so prihajali s poročili o doseženih rezultatih, vsak je bil radoveden, katere četa bo tokrat dobila prehodno zastavo. Dežurni je poklical brigado k večerji. Po večerji je bil kratek zbor, kjer je bil podan notranji in zunanji politični pregled, nato so pa brigadirji odšli vsak po svojem opravku, eni pripravljat orodje za drugi dan, drugi se umivati. Tov. Gmajner Franc in bolničarka Milka iz Dobrne ter Polanc Milan so vzeli kitaro in pod jabolno zapeli par slo-

bo ista tudi oskrbovala, le denar brez bonov.

Naša ljudska oblast in množične organizacije kličejo vse, zlasti pa vajene obiralce, da pridejo tudi letos in pomagajo našim hmeljarjem. S tem bodo koristili skupnosti, dobili pa bodo tudi sami lepo nagrado za svoje delo v bonih in denarju. Cim bo obiranje končano bodo odšli obiralci spet na svoje domove.

Lestvica za stimulacijo v bonih hmeljarjem

Do 50 kg pridel.	500 din v bonih
od 50 — 100 kg	4000 din
100 — 200 kg	1500 din
200 — 300 kg	2000 din
300 — 500 kg	2500 din
500 — 700 kg	3000 din
700 — 900 kg	3500 din
nad 900 kg	4000 din

Stimulacija se 100% zviša za tiste hmeljarje, ki pridelajo nad 75% 1. in 2. vrste hmelja.

Vsota bonov, ki jih lahko dobi hmeljar, ne sme presegati din 8000.—. V to vsoto se vračunajo tudi že prejeti boni.

Boni po navedeni lestvici so namenjeni za osebno uporabo hmeljarjem, kajti bone za stimulacijo hmeljskim obiralcem so hmeljarji na svoji izredni skupščini v Zalcu že oddvojili in se bodo izplačevali iz posebnega fonda.

venskih pesmi. Ura je bila devet, čas je bilo za počitek. Drugo jutro je po vstajanju ob 4. uri dežurni obvestil komandanta, da je več kot polovica brigade že pred vstajanjem šla na delo. Ti so bili večinoma iz tretje čete, ker so se obvezali, da bodo drugi dan tako delali, da bo njihova četa najboljša. Tudi za kulturno delo je preskrbljeno. OSS Poljčane bo organiziral za to nedeljo kulturno-umetniško skupino, ki bo v brigadi uprizorila igrjo »Težka ura«.

Tako delajo naši člani sindikata tudi v gozdovih Boča za plan.

Frontovci Dolgega polja so za presegli svojo letno obveznost v prostovoljnem delu

Člani Ljudske fronte terena Dolgo polje so za leto 1949 planirali 10.000 ur prostovoljnega dela.

Ob sodelovanju vseh množičnih organizacij je bil koncem meseca julija plan ne samo dosežen, temveč je celo presežen za 808 ur. Ta uspeh hočejo še povečati z izboljšano organizacijo zavvedajoč se velikega pomanjkanja delovne sile na vseh sektorjih dela pri izvedbi petletnega plana in čimprej izgradnje socializma v FLRJ.

zelenju, konju in njiju. Stari je še naročal, da naj dobro oskropita vrhove. Fanta ga nista več slišala. Ropotanje stroja in prsche udarjanje iz cevi jima je sedalo na ušesa, da sta ga preslišala in se izgubljala v dolgih rihah hmeljevega nasada. Na hitro ga je Završnik znova ocenil in sam pri sebi računal koliko mu bo letos vrgla rožica ter zavil nazaj v vas pred zadrugo.

Tam se je že začelo. Denar in bone so že skoro vsi dobili. Zenske so hitele druga druga razlagati, kaj bodo kupile in pritiscale na vrata zadrugne prodajalne, ki so bila preozka, da bi lahko celo gručo naenkrat sprejela. Završnik je že stopil v pisarno, povedal koliko bo imel hmelja, vzel denar in bone ter pristopil k močnem, ki so zunaj ugrabili, če bo trgovci Strle hotel dati sušilnico, ki je največja v soseski. »Cela zadruga bi lahko v njej sušila,« je menil Tratar.

»Saj je član zadruge, bo vendar pustil,« reče Završnik.

»Pri Strletu nikoli ne veš koliko je ura,« je dejal Tratar in se obrnil k Završniku. »Ti pojdi k njemu in se pogovori z njim.«

»Ne bo treba,« pravi Francelj, »saj gre po zavrtih k nam; najbrže je namenjen po bone in denar za obirovce.«

»Bo vreme?« pozdravi Strle.

»Kaže, da bo,« mu odvrne nekateri.

»Greš tudi ti po denar?« ga vpraša Tratar.

»Grem,« pravi Strle. »Govore, da bo ves nakup prevzela zadruga in da se dobi denar tudi v naprej. Vidiš, tako se časi obračajo: nekoč sem jaz posojal denar, zdaj ga pa sam iščem.«

»No, no, tako hudo pri vas še res ni! Nas pogledite, nas! Same kože imamo, eno ali dve njeni pa ne tarnamo tako,« se vmeša Zalar. »Kupili ste že marsikaj, popravili in dvignili hišo. Suhega

Delovni kolektiv Železarne Štore si je ponovno priboril naslov najboljšega med železarji

V soboto so prvič stopili železo v dveh novih kupolnih pečeh, ki so jih zgradili brez tuje pomoči

Za visoko priznanje delovnemu kolektivu Železarne Štore, ki je ponovno prejel prehodno zastavo zvezne vlade in naslov najboljšega kolektiva črne metalurgije, so kovinarji v Štorah zvedeli v času, ko so zabeležili novo pomembno delovno zmago. Tisti dan so v novozgrajenem traktu livarne končali poslednja dela pri gradnji dveh novih velikih peči-kupolk in sušilnih peči, ki predstavljajo prvo večje delo kapitalne graditve v tej železarni. Stari obrati železarne v Štorah potrjujejo ob vsakem koraku, da so njeni bivši lastniki imeli pred očmi samo en smoter, s čim manjšimi investicijami iz podjetja izveči čim večje dobičke. Ob pogledu na stare naprave, se je marsikdo vprašal, ali je res mogoče v teh skromnih pogojih doseči tako pomembne uspehe, kakor so jih dosegli kovinarji v Štorah. Naporov so vajeni, saj so v zadnjih letih že marsikaj zboljšali in vse potrebno napravili sami.

Stroji delajo prepočasno, se večkrat pritožujejo valjarji in livarji, ki skupaj s tehnikami in inženirji dajo vse iz sebe, da kljub težavam, ki nam jih skušajo povzročiti države informbiroja, izpolnijo in presegajo planske naloge.

O uspehih martinjarjev pod vodstvom nosilca reda dela II. stopnje tov. Razingerja smo že ponovno poročali. Prilili so stare peči, da so dale od sebe maksimum proizvodnje: 4 in celo 5 šarž dnevno. Težko je reči, kdo je med martinjarji najboljši. Svojo vztrajnost so ponovno dokazali. Produkcija ni padla niti tedaj, ko se je pokvaril elevator in so morali prenašati gorivo v vrečah. V borbi za plan so zrasli odlikovanci z medaljo dela Stanke Razinger, Avgust Plajh, Mirko Kerštajn in Miha Tacar. Brž ko je prvo mesto v železarni zavzela martinarna, se je razvilo tekmovalstvo, v katerem noben obrat ni hotel biti poslednji. Prva je za martinarno izpolnila plan valjarna, ki je dala 39 udarnikov in povečala povprečno storilnost posameznika za 15 ton.

Najbolj pa se je borba zaostila v livarni, kjer so delavci šteli dneve, ko bodo v novem traktu lahko popolnoma razvili svojo delovno sposobnost. Livarja Beno Trbovc in Šime Čulina sta s pravo ljubeznijo vzdrževala staro kupkolo, da je dala iz sebe planirano proizvodnjo. Tudi večkratni udarnik Stanke Mauer in drugi so prispevali svoj delež k uspehu. Marsikaj so v delovnem postopku zboljšali po predlogih tovaršev Zoharja, Kompolška in Gorjupa.

Lani so prvič začeli izdelovati velike valje za valjanje pločevine, za papirnice in druge obrate. Našli so pravo zlitino, ki daje vrhni plasti zahtevano trdoto, hkrati pa valju potrebno elastičnost. Tu sta največ truda vložila tov. Povalej in Kocjančič. Doma izdelani valji prav nič ne zaostajajo za uvoženimi. Toda v starih kupolkah niso mogli pripraviti dovolj litine za velike in še težje valje, ki so potrebni našim tovarnim. Zato so se s tem večjo vnejo lotili gradnje dveh novih velikih kupolk.

Obe novi kupolki, ki bosta povečali proizvodno zmogljivost livarne za 25%, sta že zgrajeni. Vzporedno sta zrasli dve novi sušilni peči za modele. Vrhova obeh novih kupolk se zmagovito dvigata nad betonski krov. Že v petek je v kupolkah zagorel koks. Inž. Herič in mojster Marjerle sta dala delavcem še poslednja navodila za slovesen začetek obratovanja v soboto. Čeprav sta ti prvi kupolki izdelani v celoti v domačih delavnicah, nihče ni dvomil v njihovo sposobnost. Največ

dela je dalo valjanje do 400 kg težkih sestavnih delov novih velikih peči. Tu sta se odlikovala udarnika Stanke Zupan, in Franc Tajmajster. Pri montiranju šaržnih naprav pa se je odlikoval Filip Hrstnik. Tesarji pod vodstvom Alojza Vodeba so komaj našli dovolj visoke smreke za oder, da so lahko dovršili dela na vrhu peči. Veliko zaslugu pa imajo tudi zidarji, ki so gradili temelje in obzidavali notranjost kupolk.

Čeprav so bile včasih resne težave, je postavljanje kupolk in zidanje peči kaj hitro napredovalo. Tridesetsonski žerjav, ki je bil naročen na Madžarskem, ni prišel. Delavci so spoznali, da se morajo nasloniti na lastne sile. Kovarji so popravili in prilagodili stari žerjav, ki bo po zaslugi Jožeta Pokliška in Karla Tovernika kmalu lahko posluževal kupkolce. Sedaj hitijo, da dogradijo tudi dvoriščno 25-tonsko žerjavovo progo za prenašanje tovorov do livarne. Elektromonterji pod vodstvom Stanke Lužarica pa so izdelali nadomestne dele za elektrifikacijo obrata in predelali stare transformatorje.

Novi kupolki bosta omogočili proizvodnjo težkih valjev za razne panoge industrije, za valjanje železne pločevine, bakra, papirja itd. V soboto dopoldne je bila v novi livarni pomembna slovesnost, ko so iz litine novih kupolk odšli prve koke, namenjene železarnam v Zenici in Smederevem. Slovesnosti so se udeležili delavci iz vseh oddelkov. Ko so pod vodstvom livarskega mojstra Šime Čulina prestregli prvo litino, je glavni inženir tovaršev Herič v kratkem govoru podal pregled doseženih uspehov. Obe kupolki kakor tudi dušilni peči smo v celoti izdelali doma po načrtih domačih strokovnjakov. Sedaj bo livarna lahko začela vlivati tudi 15-tonske valje za potrebe naših tovarn, kar bo velik prispevek k osamosvojitvi naše industrije od inozemstva. Inž. Herič je izrekel svoje priznanje za služnim štorovskim mojstrom in delavcem, ki so pri postavljanju novih peči v vztrajnostjo in prizadevnostjo premagovali vse težave. Izdelali so številne dele, ki bi jih morali prejeti iz informbirojevskih držav. S tem so ponovno dokazali, da gredo kljub oviram trdno po poti, ki nam jo je pokazalo vodstvo Partije s tovaršev Titom na čelu, da gredo po poti socializma. S takšnimi delavci se bo kolektiv železarne lahko brez bojazni lotil novih velikih nalog. Skromno slovesnost v livarni so zaključili z vzklikom, Titu in Partiji ter z obljubo, da bodo vztrajno nadaljevali borbo za nove tone jekla.

OBVESTILO PIONIRJEM, KI BODO ŠLI NA OBIRANJE HMELJA

Mestni pionirski štab naroča vsem pionirjem, ki so se že prijavili in se nameravajo še prijaviti za brigado, ki bo odšla v Savinjsko dolino, da bo zbor brigade 17. avgusta ob 7. uri zjutraj pred Mestnim komitetom LMS, Pionirji naj bodo opremljeni z naslednjim: odjeza (deka), rjuha, perilo, obleka za delo, poluover, kopalne hlače, porcija in jedilni pribor, ves potreben material za osebno higijeno, šivalni pribor, pionirsko ruto in pionirsko značko.

Poleg osebnih stvari naj vsak prinese s seboj košarico za obiranje hmelja, v katero naj ima vloženo vso osebno prtljago. Kdor ima možnost naj prinese s seboj tudi vrečo.

Zadnji dan vpisa v pionirsko delovno brigado je 16. avgusta na MK LMS, terenski odbori naj dostavijo popise pionirjev, ki so na njihovem teritoriju.

(Vlado Habjan)

Znojilске kobule so dobile svoja ceno

(Odlomek iz cikla: Ljudje v Znojilah)

Mali železni zvon je pojemajoče in neenakomerno brnel nad znojilskimi in ravnjanskimi hmeljišči, ki so se rahlo kazala izza jutranjega somraka in megaleno se izgubljajočih v zraku. Po dolini je rezko zatulila lokomotiva in hupaje odrdala z vozovi ob Savinji proti mestu.

Završnik je hodil bos po dvorišču in budil fante naj vstanejo. Nejevoljen je pograbil polno pest peska in ga zalučal v planke kozolca, ker se mu Francelj ni hotel oglašiti. Nerazloženo mrmrajoč odgovor je staremu zadoščal, da je fant zbujen in da bo prilezel kmalu na spregled iz sene v katerega se je zaril pred kakšima dvema urama, ko je prišel z drugimi od potepa. Pred hlevskimi vrati je Završnik vtaknil rosní nogi v stare škornje ki jim je že davno odrezal golenci. Stopil je v hlev in nato na pod, da vrže živini seno; mimogrede pa je z nogo podrezal v Drečjeve in Ivanove Podplate, ki so moleli izpod odej. Renče je zabundal: »Ali bo kaj ali nič? Zvečer se ne spravite spatí, zjutraj pa ne vstanete!«

Pretegovaje so lezli fantje iz poda in kozolca, si pobirali nevspešne bilke iz las in izza srcaje. »Dajmo, dajmo!« je priganjal stari in hitel vleči iz ropotarnice brizgalno za hmelj ter naročal fantom: »Andrej napreži Bistro in pojdi na postajo po premost, da bomo imeli s čim sušiti hmelj; ko se vrneš pa pojdi po obirovke v Čemšenik, Francelj in Ivan, vidva bosta pa v hmelj šla. Spet ga bo treba obrizgati: rja in peronospora se ga na novo prijemljata; če ga

zdaj ko zori zanemarimo, bo imel slabo ceno.«

Najmlajši Ivan je nosil v veliki sod z odbitim dnom vodo ter pripravljaj bakreno apno in galico za brizganje hmelja. Francelj in Završnik sta se ukvarjala z brizgalno. S sodom vred sta jo naložila na voz, vpregla kobilu, ki so ji zaradi starosti rekli kar Stara, in poglala skozi vas.

Po razriti, mehki, vaški cesti, iz katere so raztreseno štrleli okrogli vodni kamni, podobni ovčjim glavam, je sunkoma sem ter tja poskakoval lahek voz. Brizgalna mešanica v sodu na vozu je zdaj pa zdaj pljusnila preko robov po Ivanu. Ta je sedel na skočnici voza ter metal kamne na domačega psa Sultana, ki je tekel za vozom.

Pred zadrugo na drugem koncu vasi je stala gruča, povečini ženske in čakala, da odpro. Završnik je pridržal kobilu za uzdo in vprašal, kaj da čakajo. »Kaj ne veš, da se dobi za hmelj akonacija in tudi boni?« mu odvrne bližnji. »Ta ni slaba,« meni Završnik in požene Staro sam sebi govorec: »Denar bom rabil za obirovce, brez bonov pa tudi nič ne dobiš.«

Med samimi hmeljišči na gmajni so tudi drugi razkladali brizgalne in hiteli, da še zadnjič oskrope živozelene rosne kobule, ki so se v jutranjem soncu zlatile na visokih hmeljevkah. Ivan ja pogljal konja, Francelj motor brizgalne, naravnaval cev in že je udarila iz nje gosta prašina zelenosive megle ter ovila in oskropila sadež za sadežem. Kovinska barva je sedala po svežem

denarja res nimate, a čez teden, dva boste dobili za hmelj skoraj toliko kot mi vsi.«

»Saj imam tudi največji davek v vasi; tega bom moral tudi sam plačati. Nihče mi pri tem ne bo pomagal! Nič ne rečem, če bi se kaj zaslužilo kot včasih. Trgovine in gostilne nimam več, hmelj bo pa tudi zadruga pokupila.«

»Se bog, da je tako,« se oglašajo eni. »Včasih, ko si že tlačil hmelj v bale nisi vedel prave cene; zdaj pa ti denar še na račun ponujajo in naprej povedo ceno.«

»No, veš kaj, Strle,« reče Završnik, »tega si ne želim več, da bi prodajal hmelj po dva kovača, ali pa še ceneje. Saj veš kako je bilo, ko so si Goldschmid, Preinfalk in drugi nemški židi redili trebuhe na naše račune. Tistega krmežljavozvitega Preinfalka si še ti vodil okoli in jaz norec sem vama prodal prvovrstni hmelj po dva dinarja za kilo; namesto, da bi vaju spodil, hmelj pa stresel v Bolsko. Če bi ga vsaj za stelo lahko porabil doma, vama ga ne bi dal.«

»To pozabljaš, da je bila takrat kriza in da tudi jaz nisem dosti zaslužil,« miri Strle razgoretega Završnika. »Za vas je bilo lahko, vi niste prevzeli nobenega rizika. Jaz pa sem stavil vse na kocko.«

In si tudi postavil sušilnico kot je nima nihče v dolini,« se vmeša Tratar. »Iz nič ti gotovo ni zrasla. Meni ni dosedaj še nobena reč — no razen otrok; pa še za te sva se pošteno pretegovala z Nežo.«

Zenske so nosile razno blago iz zadruge in druga za drugo hitele na domove. Moški so se zganili iz kroga, da pogledajo, kaj so nakupile, nekateri pa so tudi sami stopili v prodajalno.

Strle se je že nameril, da vstopi, ko ga Francelj vpraša, če bi dal sušilnico zadrugi.

»Kako misliš?« ga Strle začudeno pogleda, »kdaj bom pa svojega posušil.« »Napolnil bomo vse leve na vaši in Slatnarjevi sušilnici in tako prav lahko posušili ves hmelj, ne da bi na drugih slabih sušilnicah trtili čas in drago kurjavo.«

»Ta je pa dobra. Ni dovolj, da je zadruga prevzela žago, zdaj hoče še sušilnico. Jaz pa naj gledam kako mi rja v hmelj na prekljah in prosim okrog kdaj bom lahko sušil na svoji sušilnici. Iz te moke zeankrat ne bo kruha,« se je odrezal in jo mahnil po bone.

»Sem kar vedel,« de Tratar Zalarju. »Mož hoče zaslužiti, češ kočarji bodo sušili pri meni, mi drago plačali in zato še napol zastojni pokosili otavo v Znojilskih rebrah.«

»Brez skrbi,« se poblisne v Franceljinovih očeh, »še imamo čas. Popravili bomo Završnikovo in Močnikovo sušilnico in posušili ves hmelj v Znojilah brez Strleta.«

Završnik je spet budil fante in jih podil na hmeljišče, čeprav se stari Cestnik še ni oglašil s svojo jutranjico. Bila je še trdna noč, le rahla sinjina, ki se je ločila od temnega robu Osolnika in Goznice, je dala slutiti, da se bo kmalu zdanilo. Tudi lastovke, ki so gnezdile v hlevu so vedno glasneje cvrčale.

Dajmo, dajmo Franc! Obirovikam je treba navzdigniti hmeljevke,« je vedno glasneje brundal bosi Završnik po dvorišču.

»Mačka« sem ti že pripravil,« je rekel sinu, ko se je ta zehaje primajal s poda. Rekel ni nobene, pač pa venomer zehal. Odsotno si je naložil mačka, ki je slonel pri hlevu na rame in na pol dremaje odšel v hmeljišče.

Završnik še ni vrgel sene živini, ko

• Priprava za vzdigovanje hmeljev.

Delavci rudnika Zabukovce so izgnali protiljudskega duhovnika

V našem okraju imamo duhovnike, člani OF, ki razumejo potrebo izgradnje socializma in boljše življenja za delovne ljudi in ki to izgradnjo podpirajo ali jo pa vsaj ne zavirajo. Žal je še precej tudi protiljudskih duhovnikov, ki jim oblast delovnega ljudstva in izgradnje socializma ni všeč in skušajo kjerkoli morejo zavirati napore delovnih ljudi, zlasti pa pri socialistični preobrazbi naše vasi. Tako vpliva slabo na okolico St. Jurija pri Celju tajno delovanje župnika iz St. Jurija, ki se skriva za neka prstovoljnimi urami, ki jih je napravil za zadržni dom.

V Grižah politične in množične organizacije ter sindikalna podružnica rudnika Zabukovce dolgo niso mogle ugovoriti vzrok neuspeha pri izvajanju sklepov II. plenuma CK KPJ in CK KP Slovenije v pogledu socialistične preobrazbe vasi. Pri izvajanjih gospodarskih uredb in ukrepov so naleteli na težave. Po raziskovanju odkod vse to prihaja so odkrili, da se za vsem tem odporom skriva kaplan Bračič Franc iz Griž. Sindikalna podružnica rudnika Zabukovce je že na masovnem sestanku dne 31. julija sprejela sklep, da se ta protiljudski duhovnik odstrani iz tega kraja. Ko je minister tov. Leskovšek po sektorski konferenci v Zalcu na prošnjo

krajevni funkcionarjev in kmetov imel sestanek s kmeti v Grižah. Je po svojih sodelavcih, kakor sta to velik kmet. Novak in Škoberne in še nekaj drugih zapeljancih agitiral proti udeležbi na tem sestanku. Delovni kolektiv rudnika Zabukovca je imel masovni sestanek v nedeljo 7. t. m., kjer so delavci ponovno sprožili vprašanje delovanja tega protiljudskega duhovnika in zahtevali, da se ga takoj odstrani. Po končanem sestanku so odšli pred župnijo in določili delegacijo 5 delavcev, ki je v župnišču sporočila kaplanu, da ima takoj zapustiti področje KLO-ja Griže, kjer je dovolj časa delal proti oblasti delovnih ljudi. Delegacija se je vrnila in sporočila zbrani množici delavcev, da prosijo za 2 urni rok. Delavci nato niso hoteli pristati in so mu dali kratek rok 15 minut. Nato je ta protiljudski duhovnik moral zapustiti vas. Pri odhodu je prosil, da bi mu dali s seboj kaj pismenega, toda delavci so mu odgovorili, da naj pove kamorkoli pride, da ga je izgnalo ljudstvo zaradi njegovega protiljudskega delovanja — to mu bo najboljša legitimacija. Delavci so ga spremili do savinskega mostu, to je do meje KLO z vzkliki Partiji, Fronti in ljudski oblasti in protestnimi vzkliki proti protiljudski duhovščini in reakciji.

Petkrat udarna brigada „Slavka Šlandra“ se je vrnila iz dela v Novem Beogradu

Dne 9. avgusta se je vrnila v Celje prva mladinska petkratna udarna in dvakrat pohvaljena delovna brigada »Slavka Šlandra«, ki je bila na dvomesečnem prostovoljnem delu v Novem Beogradu. Brigado, ki je bila na velikem gradbišču med najboljšimi, sestavlja 112 mladincev iz kmečkih predelov okraja Celje-okolice. V času bivanja v brigadi so ti mladi kmečki ljudje dosegli pomembne uspehe. Pri betoniranju nosilcev in natovarjanju vagonov so presegali dnevne norme za 300%. Za dosežene uspehe je prejela brigada petkrat udarniški naslov in dve pohvali. Največji uspeh pa je dosegla brigada pri natovarjanju 380 kg težkih nosilcev, za kar so potrebovali 12 do 15 minut, medtem ko so ostale brigade potrebovale za isto delo do 3 ure. V medsebojnim tekmovanju je brigada dala 22 udarnikov, 52 brigadirjev pa je sprejelo pismeno pohvalo.

Najvestnejši med brigadirji je bil Vlado Jagodič, ki se je pri polnjenju modelov iz betona tako izuril, da je dnevno presegal normo za 15 do 250%.

Celjska brigada je bila prva tudi na fizikalnem in kulturno-umetniškem polju. V športnem tekmovanju so dosegli prva mesta, 73 mladincev pa je izpolnilo normo za fizikalno značko. Dobro izveščen pevski zbor mladinske delovne brigade je nastopil tudi v beograjskem radiju.

Brigado so ob prihodu v Celje pozdravili zastopniki množičnih organizacij in okrajnega ljudskega odbora Celje-okolice komandant brigade Franc Potočnik pa je podal kratek pregled dela in uspehov brigade. V imenu brigadirjev je obljubil, da bo mladina prenesla svoj delovni polet iz brigade v vasi, kjer bodo opora ljudski oblasti pri socialistični preobrazbi kmetijstva.

Trije brigadirji bodo odšli v strokovno šolo, 35 mladincev pa se bo vključilo v

delo v industriji (Litostroj na gradbiščih in drugje).

S sprejema, ki se je spremenil v navdušeno manifestacijo tovarišu Titu in Komunistični Partiji, so poslali pozdravno resolucijo Centralnemu komitetu Ljudske mladine Slovenije, CK KPJ ter pozdravno pismo neosvojenim koroški mladini.

KINO Metropal

od 9. do 21. avgusta
ameriški film:

NOČ V KASABLANKI

Kino ZALEC

13. in 14. avgusta

francoski film:

BOJ ZA PROGO

17. in 18. avgusta

sovjetski film:

SREČANJE NA LABI

Predstave:

o delavnikih ob 20. uri,
ob nedeljah ob 15., 17.30., in 20. uri

54 MOŠTEV NA TEKMOVANJU V ODBOJKU CELJSKEGA OKRAJA

V ponedeljek se je pričelo v Celju na igrišču v mestnem parku množično tekmovanje v odbojki, na katerem igra 36 moških in 18 ženskih timov raznih fizikalnih aktivov Celjskega okraja.

Na igrišču je vsak dan ob 16. uri dalje polno ne samo fizikalnikov, temveč tudi gledalcev. Ze izkušeni igralci kovinarja, Grafičarja, Tekstilca, Železnika itd. dajejo zelo lepe in zanimive igre, prav tako pa je z veseljem gledati tudi aktivne, ki na tem tekmovanju prvič nastopajo.

V prvi skupini nastopajo več kakor manj kvalitetna moštva od katerih je o prvaku težko govoriti. Prva tri moštva iz prve skupine se plasirajo v finale. Naslednje tri skupine so tudi nekako izenačene, lahko pa bomo videli po petih količih igranja, kdo si bo priporil prvo in drugo mesto za finalno tekmovanje. V peti in šestki skupini so predvsem začetniki, vendar so po prvem kolu tekmovanja pokazali zanimanje in veselje do te lepe fizikalne panoge.

Vsa moštva ženskih skupin tekmujejo prvič, zato bo prav to tekmovanje dovedlo tudi ženske v sistematično fizikalno življenje. Tako je v prvem tednu tekmovanja beležiti lepe uspehe, predvsem pa je treba pritrčiti, da je to najmožnejša prireditev te vrste v Celju, od moštva pa se bodo lahko sestavila reprezentančna moštva, ki bodo zastopala Celje v tel fizikalni panogi. To tekmovanje pa ni samo borba za prvo ali drugo mesto, temveč je šola za nadaljnji razvoj odbojke med naše široke množice.

Vendar imamo med našimi aktivni fizikalturniki na papirju, ki so se prijavili za tekmovanje, ter vključ pozivom niso prišli na igrišče, kar zavira tekmovanje, razen tega pa ne bomo prišli do realnih rezultatov, ker dobi nasprotno moštvo brez igre dve točki. Tako so graje vredni fizikalturniki železnice, Oskrbna, Ljudski magazin in Avtoobnova, ki na tekmovanju niso nastopili, čeprav je objavljeno v »Celjskem tedniku« in na oglasni deski vis a vis Putnika, kjer bodo se v nadalje dovolj jasna navodila in spored tekmovanja. Prihodnji teden se igra na atirih mrežah po naslednjem razporedu:

SPORED TEKMOVANJA V ODBOJKU OD 15. VIII. OB 20. VIII.

Ponedeljek 15. VIII. ob 16. uri
Tov. emalj. pos. I.: Tkalnica hlačevine I. Gozdno gospodarstvo: Rudnik Pečovnik I. OSS — Celje: Kovinarska šola, Avtoobnova: Mohorjeva tiskarna II.

Ponedeljek 15. VIII. ob 17. uri
Železnica: Oskrbna: Mohorjeva tiskarna I. Kemična: Cinkarna I. MLO — instalacije II.: Cinkarna II.

Ponedeljek 15. VIII. ob 18. uri
Železnica: OZKZ: Tov. emalj. pos. II.: OLO Celje okolica, Tov. sadnih sokov: Ljudski magazin, Oskrbna: Zlatarna.

Torek 16. VIII. ob 16. uri
MLO — instalacije I.: MLO — gostinci. Tkalnica hlačevine II.: DES, Mohorjeva tiskarna: Železnica (ženske), OLO — Celje okolica: Tkalnica hlačevine I. (ženske).

Torek 16. VIII. ob 17. uri
MLO — tekstilna: Čevljarji, Beton: Narodna banka, Posta: Tovarna emalj. posode (ženske), MLO — tekstilna: OSS — Celje (ženske).

Torek 16. VIII. ob 18. uri
MLO — obrtne delavnice: Ustroj, Tovarna pohištva: Bolnica, Gozdno gospodarstvo: Odkupna podjetja (ženske), Gostinci Ojstrica: Zlatarna (ženske).

Sreda 17. VIII. ob 16. uri
Tkalnica hlačevine II.: DZSZ (ženske), Tkalnica hlačevine I.: Železnica Store, Rudnik Pečovnik I.: Kemična, Kovinarska šola: Rudnik Pečovnik II.

Sreda 17. VIII. ob 17. uri
Narodna banka: Oskrbna (ženske), Tovarna emalj. posode I.: Železnica, Gozdno gospodarstvo: Tovarna emalj. pos. II., OSS — Celje: Tovarna sadnih sokov.

Sreda 17. VIII. ob 18. uri
AERO tovarna barvil: Oblačilna priv. (ženske), OZKZ: Mohorjeva tiskarna I., OLO — Celje okolica: Cinkarna, Ljudski magazin: MLO — instalacije I.

Četrtek 18. VIII. ob 16. uri
Mohorjeva tiskarna II.: MLO — instalacije II, MLO — gostinci: MLO — tekstilna, DES: Beton, Železnica: Posta (ženske).

Četrtek 18. VIII. ob 17. uri
Avtoobnova: Oskrbna, MLO — instalacije III.: MLO — obrtne delavnice, Tkalnica hlačevine II.: Tov. pohištva, Mohorjeva tiskarna: Gozdno gospodarstvo (ženske).

Četrtek 18. VIII. ob 18. uri
Zlatarna: Cinkarna II., Ustroj: Čevljarji, Bolnica: Narodna banka, Odkupna podjetja: Tovarna emaljirane pos. (ženske).

FIZKULTURA

Petek 19. VIII. ob 16. uri
Tkalnica hlačevine II.: MLO — tekstilna (ženske), DZSZ: Narodna banka (ženske), Železnica: Mohorjeva tiskarna I., Tovarna emalj. posode II.: Cinkarna I.

Petek 19. VIII. ob 17. uri
OLO — Celje okolica: Gostinci Ojstrica (ženske), Tkalnica hlačevine II.: AERO tov. barvil (ženske), Železnica Store: Tov. emalj. posode I., Kemična: Gozdno gospodarstvo.

Petek 19. VIII. ob 18. uri
Zlatarna: OSS — Celje (ženske), Oblačilna priv.: Oskrbna (ženske), OZKZ: Tkalnica hlačevine I. OLO — Celje okolica: Rudnik Pečovnik I.

POVERJENIŠTVO ZA NOGOMET JAVLJA

Rezultati II. kola tekme za pokal maršala Tita se sledijo:

Razlag Brezice: Proletarec I. 3:1, SSD Konus Konjice: Bratstvo II. Hrastnik 6:2, TD Hrastnik: SSD Kovinar Store 5:3, Tekmi Usnjar, Kovinar I. in TD Ljubno, TD Šmartno so bile prelozene.

V nedeljo 14. avgusta 1949 se odigra III. kolo in sicer je ireh določil takole:

V Ljubnem. TD Ljubno: TD Šmartno ob Paki ob 14. uri. Služb. tov. špička. Sodnik tov. Zagar.

V Sostanju. SSD Usnjar: SSD Kovinar I. (Store) ob 16. uri. Služb. tov. Presinger, sodi tov. Orel.

V Brezici. Razlag: SSD Konus Konjice ob 10. dop. Služb. tov. Verstovšek, Sodi tov. Hajsinger.

TD Hrastnik je prost

Protest Kovinarja Store proti registraciji pokalne tekme TD Hrastnik: Kovinar II odigrane v Hrastniku 7. 8. se zavrne, ker ni predložena predpisana tiska in ker ni protest pravilno utemeljen. Tov. Urbajs je pravilno registriran za TD Hrastnik. Tekma se registrira z doseženim rezultatom 5:3 za Hrastnik.

Društva na katerih terenih se tekme odigrajo, naj takoj v ponedeljek poslije kratko poročilo z opisom tekme (objektivnim). Kdo se je v posameznem moštvo odlikoval, kdo je dosegel zgoditke in kakšen je bil sploh uspeh prireditve. To potrebujemo za statitiko in za objavo v časopisu.

KLADIVAR: GLUHONEMI 1:1 (0:1)

V petek 5. 8. je bila na Glaziji odigrana prijateljska tekma med reprezentanco gluho-nemih in domačim Kladivarjem. Gostje so na športnem logorovanju v Celju in domačini so izrabili to priliko ter odigrali z njimi prijateljsko srečanje. Reprezentanca gluho-nemih je že tečen dni prej igrala svojo prvo tekmo v Celju ter porazila aktiv Grafičarja s 3:0, ter v nedeljo izgubila proti Rudarju v Trbovljah s 3:1. Zaradi tega je bilo pričakovati, da bodo gostje predvedli lepo in tehnično igro, kar se je tudi zgodilo. Žal publika do te tekme ni imela prevelike zanimanja in se je zbralo na Glaziji le nekoliko sto gledalcev.

Kladivari ni nastopil komplet, temveč v kombinirani postavi, ki pa je dal v prvem polčasu izredno slabo igro. Medtem se je nasprotnik izkazal kot hiter in tehnično uigran tim, ki je nestrpetno v nenadni predorih resno ogrožal Kladivarjeva vrata. Tudi v začetku drugega dela igre je nasprotnik igral premišljeno, toda Kladivar je končno uredil svojo vrsto ter izenačil rezultat, ki odgovarja poteku igre. Že v mraku, ko je Kladivar igral več od igre, se je zanimiva tekma končala.

Moštvo Kladivarja čakajo v mesecu septembru tekme za pokal maršala Tita, zato bo nogometni klub izkoristil se proste termine ter odigral v svrhu izboljšanja nogometne nekaj težjih tekem. Prihodnji dni se bo verjetno v Celju mudilo moštvo zveznega ligea Metalca iz Beograda, ki bo odigral v Celju s Kladivarjem prijateljsko tekmo.

V nedeljo 21. avgusta se bosta srečali na Glaziji enajstorici

MLADOST (Zgb): KLADIVAR (Celje)

Gostje so v odlični formi, saj so porazili finalista II. zvezne lige Zagreb z 2:1 ter igrali v nedeljo s kombinirano postavo in v boljši igri nezastuženo izgubili od Rudarja s 1:4. Zato vabimo vse ljubitelje nogometa, da posetijo tekmo v čim večjem številu.

Uprava nogometnega kluba SSD Kladivar poziva vse prijatelje nogometnega kluba SSD Kladivar, ki so v toku tega leta prešli od raznih članov SSD Kladivarja legitimacije prijateljev nogometa, da oddajo svoje legitimacije v svrhu registracije takoj tov. Podsedensku, (Okrajni magazin Celje-okolica).

V TOREK 16. T. M. BO ZAKLJUČNO TEKMOVANJE V INDUSTRIJSKEM MNOGOBOJU

Tekmovanje v industrijskem mnogoboju o katerem se je do danes že mnogo govorilo, je bilo izvedeno le pri nekaterih FA sindikalnih podružnic. Mnogi fizikalturni referenti sindikalnih podružnic do danes prav nič niso storili, da se bi pri njih izvedlo tekmovanje in s tem niso izpolnili svoje dolžnosti.

Zaključno tekmovanje v industrijskem mnogoboju bo za vse FA sindikalnih podružnic v torek 16. t. m. s pričetkom ob 17. uri na Glaziji. Prav vsaka sindikalna podružnica ima do tega roka možnost zbrati svojo ekipo in jo poslati na tekmovanje. Na tekmovanju se bodo polagale tudi norme za fizikalturni znak.

SINDIKALNE PODRUŽNICE TEKSTILNE STROKE TEKMUJEJO V ODBOJKU

V soboto dne 13. t. m. ob 3 popoldne/se prične v Mestnem parku polfinalno tekmovanje v odbojki za prvenstvo Glavne direktije tekstilne industrije, na katerem bodo nastopala naslednja moštva celjske skupine: domače moštvo Tkalnice hlačevine, Tovarne nogavic Polzela, Majšperka, St. Pavla in Juteksta Zalec.

Tekmovanje za prvenstvo Glavne direktije tekstilne industrije je porazdeljeno po skupinah v mariborsko, jarko, kranjsko in celjsko v katerih nastopa iz vsake po 5 moštve. Tekmuje se za prehodni pokal katerega je poklonila Industrija platnenih izdelkov Jarše. V polfinalnem tekmovanju ima mnogo izgledov na zmago domače moštvo Tkalnice hlačevine.

SSD CELJE: SK EDINSTVO Rog. Sl. 6 in pol: 3 in pol

V nedeljo so gostovali igralci SSD Celje v Rog. Slatini, kjer so odigrali prijateljsko tekmo s tamkajšnjim klubom Edinstvo. Zmagal Celjani z rezultatom 6 in pol: 3 in pol.

Posamezni izidi tekem so naslednji: (prvoimenovani so celjani) Mirnik: Sbil 1:0, Fajš: Verk 1:0, F. Snajder: Fajon (Kranj) remi, Davidovc: Kitak 0:1, Vučković: Krejačič 1:0, Memarič: Pok 0:1, Kompan: Kričlec 1:0, Gedrih: Imensek 1:0, Hohnik: Blagojevič 1:0, Ig. Novak: Došler 0:1.

Revanzna tekma bo v Celju dne 21. t. m. v šahovskem domu.

BRZOTURNIRJI

CELJE. Dne 3. t. m. je bil redni mesečni brzoturnir za prvenstvo v avgustu. Zmagal je P. Oder pred Davidovcem in Novakom.

ROG. SLATINA. Na rednem brzoturnirju za prvenstvo v avgustu je igralo 16 igralcev. Zmagal je Imensek pred R. Kitakom in Krstnikom.

ROGATEC. Tukajšnja šahovska sekcija je priredila svoj redni mesečni brzoturnir za prvenstvo v avgustu, katerega se je udeležilo 11 igralcev. Zmagal je R. Cesar z 10 točk, sledijo Fabie 8 in pol, R. Cesar 7 in pol, Štrahar in Novak 6, Einfalt 4, Korzija 2 in pol, Vreš 1 in pol, Marinc in Novak M. eno točko.

Pred dnevi se je pričel v Rogatcu prvi turnir za prvenstvo posameznikov. To je prvi turnir po osvoboditvi in vlada za turnir veliko zanimanje. Na turnirju igra dvanaest trenutno najmočnejših igralcev v Rogatcu.

OBJAVA

Planska komisija MLO Celje poziva vse one prosilce, ki so vložili prošnje za zidno opoko za dograditev privatnih stanovanjskih hiš, da se v roku 3 dni sglase v uradu Planske komisije zaradi organizacije prevoza. Planska komisija MLO

OBVESTILO

Obveščamo, da se vrši Ustanovni občni zbor društva Filatelistov v Celju dne 25. 8. ob 19.30 v prostorih Naproze (gostilne »Branibor«), Celje, Stanetova 27.

Vabljeni vsi zbiralci poštnih znakov.

Pripravljalni odbor.

Nedeljska zdravstvena služba

14. 8. 1949: Dr. Sevek Maksim, Celje, Ljubljanska cesta 36. Nedeljska zdravstvena služba traja od sobote opoldne do ponedeljka jutraj do 8. ure.

V torek zvečer sem izgubila v Kersnikovi ali Dečkovi ulici cekar z aritmetično knjigo na ime Glavač Stane VII. c. Postenega najditeља prosim, naj mi vrne samo knjigo in zvezek proti nagradi v uredništvo.

Dne 27. julija sem pozabil na vlaku iz Celja do Rimskega toplice aktivkov. Prosim najditeља, da jo vrne proti nagradi na naslov: Veber Peter, rudnik Zabukovca.

je oživel po vseh dvoriščih. Obirovke so se pripravljale, da gredo obirat hmelj. Ko se je zdanilo so bile že na njivah; si privezovala cajne in košare ter tipale za štoržastimi koblami.

Tudi Završnik je bil med svojimi. Užil jih je obiranja s peclji, da se ne bi suhe kobile hmelja sesipale pri tlačenju v bale. Imel je skoraj same nove obirovke, ki še niso bile vajene tega dela.

Prsti obirovk so hiteli med hmeljevimi listi za koblami, jih trgali in tudi smukali, če so bile lepe vejice brez lističev. Rosnih rok se je oprijemal prah in razjedal prste; toda ne dolgo! Kmalu je obililo gmajno sonce in rosa na hmeljevkah se je hitro posušila. Rumeni prah s cvetov se je jel svaljkati in nabirati po prstih obirovk.

Ko so znojilске gospodinje prinesle zajtrk na njivo, so imele že vse obirovke polne vreče hmelja. Završnik je meril, obračal spretno z eno roko mernik v štiriočlatega košu in se jezil na nje, da preveč smukajo. Ženske so se hihetale, srebrale prežgano juho in gledale po strani Franceljno navzdigujočega nove rante, ter spet pristopale k lesenim križem, na katerih so sonele prekleje, polne košatih hmeljevih češarkov, ki so znova šeleste padali v košare.

Slatnar je že peljal prvi voz nabrane-ga hmelja v sušilnico. Ustavil se je pri Završniku mimogrede rekoč: »Kako se kaj nabere?«

»Slabo ne obeta. Kar hitro so nabrale tele škefe; samo smukajo mi preveč!«

Tudi pri meni ni bolje. No pa se bodo že naučile,« pravi Slatnar in požene konja. »Samo pazi, da ti obirovke ne zmešajo fante. Letos imaš kar čedne dekličke.«

»Ne bo sile,« se zasmeji Završnik in že vpije za obiravkami naj čisteje obirajo in ne delajo takšnih muh; če jim pade kaj na tla, pa naj poberejo.

Iz sušilnic se je valil gost dim in lese so se pod zasunki vrvodov na napravah škrtajo obračale. Strletoval hlapec je moral iti na obvezno vožnjo lesa iz Goznice, zato je to leto Strle sam sušil. Prijeten vonj mehke hmeljeve grenčobe mu je sicer prijal, a vendar delo je naporno, tako da ni bil nič kaj pri-da volje, ko je razmišljal, čemu ga nihče ne pride prosit za sušilnico. Zdaj ko so si Znojilci in Ravnjani drugače pomagali, mu je bilo žal, da se je zadnjič prenačil in odklonil, da bi za-družniki pri njem sušili. Kar želel si je potem, ko je vse do dobra pretehtal, da bi mu še enkrat rekli in dal bi se pre-govoriti. Upal je, da bi se s tem prikupil Zalarjevemu Franceljnu, ki je bil v vseh komisijah in teh se je na jesen bal, da ga ne bi spet pestile za davki in oddajami.

»Prenagil sem se! Nikoli ni človek pri teh vragih dovolj previden,« mu je ušlo, ne da bi za trenutek spustil iz božajočega pogleda velik kup nasušene-ga hmelja. Strokovnjaška ga je ponovno preletel in že naslednji trenutek pozabil na nevarnosti, ki so grozile ob koncu leta, ko bodo pospravljeni pridelki. Pograbil je polno prgišče hmelja in ga pre-izkušal, če ima dovolj masten prah.

»Lep hmelj imamo,« si je zadovoljno dejal, »kakor v prejšnjih letih, le časi so zdaj drugačni...«

»Hudič naj jih vzame,« se mu je te-gotno trgalo pod skrbno pristrženimi brki; temno legalo po ovalnem obrazu in razdraženo udarjalo izpod košatih ob-rvi in trgovsko živahnih drobnih zel-enomodrih očl.

Stopil je k oknu, se naslonil nanj in se zastrmel proti Završnikovi in Moč-nikovi sušilnici kot da je tam nekaj velikega izgubil, ne da bi mogel prav razmisлити kako je sploh moglo priti ta-ko daleč, da se mu niso samo majala tla pod nogami, temveč je polzel in se iz-gubiljal v te gošči skrbi in borbi za

obstaneke tudi on sam: poosebljena ve-ličina in bahaška širokost v poslu in nastopu, ki so jo kazali dobro podprti in veliki hmeljarji po dolini. Hmelji, ki ga je prej pograbil na kupu, je z na-sladno stiskal v roki, da se je pokazal rumeni prah med prsti. Ko pa le ni na-šel v zagati izhoda, za katerim je za-man grebel po razgreditih možganih, je stisnil pest, da so se mu zajedli nohti v mehko dlan. Nezdružno, ko po nekem načrtu, se je vse drugo za drugim po-diralo: najprej trgovina in gostilna, za-tem še žaga. Polja ni dobro obostila, ker je manjkalo ljudi in zdaj se mu je zmikala še hmeljska kupčija, od katere si je Strle dosti obetal; kajti tudi pre-ostanek denarja od nekaterih uspeših kupcij je neverjetno hitro kopnel.

»Če ne pridem v kratkem do boljših dohodkov, me bo stisnilo,« je pomislil in nato sam zase nadaljeval: »Kmetija z najeto delovno silo, če jo še sploh do-biš, se ne izplača. Sušilnica mi pa tudi nič ne nese.« Na vse te nepremičnine je Strle gledal skrbno kot dober gospodar, da se mu nikjer ne dela škoda, a popol-noma ga vse to le ni moglo pritegniti. Ponosen je bil kvečjemu na sušilnico; ker je pač bila najboljša v dolini in se mu je zato tudi tako prirasla.

»Toda kaj bom jaz z vsem tem? Kmet ne mislim postati na starost; brez kupčije pa mi tudi poslopje nič ne nese. Shiral bom nazaj brez trgovine v tem večnem razmotrivanju, je malo-dane povsem razdvojen prestal razmiš-ljati. V glavi se mu je zagovzdilo in ni šlo več naprej. Nič čudnega: trgovina in še posebno hmeljska, to je bil on sam. Vsa strast po imetju in skoro pre-tirana natančnost, ki ga je odlikovala v sposobnosti in delovnosti, se je zdru-ževala v njegovi samozavestni in iznaj-dljivi naravi brez vsakršnih predsodkov. Sla po kupčijem uspehu in kopičenju tega kar drugim manjka, je v njem za-trla vse druge lastnosti, če se niso uje-

male in podrejele osrednjem in prevla-dujočem, a zato tembolj pristnem na-gonu, ki ga je Strle sem in tja namer-no potlačil in blažil, da bi lahko tako pokazal na sebe kot vzorno skladnost značaja.

»Tako govore o meni ljudje,« se je na-smihal in nadaljeval, ko so mu misli spet stekle: »A jaz jim povem vsem, ki so prepričani v svojo nezmotljivost, da so me slabo premotrili. Kar pa sem postal, se imam samo hmeljski trgo-vini zahvaliti... in tudi propadel bom, če me bo tu spodneslo.«

»Moram jih prelisčiti! Prej ne uvih-nem, da uspeim! Če ne bo drugače, grem v zadrujo in bom tam prevzemal hmelj. Se vedno je tudi to bolje ko nič, čeprav je skoraj sramotno za starega trgovca kot sem jaz.« Prav globoko v notra-njosti ga je zaskalelo, ko je pomislil, kam se spušča.

»Toda kako se bom zrinil med nje! V železcu me imajo,« je zaskrbljeno iskal izhoda. »Hm, hm, zakaj pa se Za-larjev Francelj dobrika Miri. Tega mo-ram vpreči in šlo bo,« se mu je nena-doma posvetilo. Čeprav je bil doslej proti tej zvezi, ga to naenkrat ni več motilo. »Saj gre za obstoj, za trgovino in tudi zanj,« je zaključil svoj sklep, ne da bi se še naprej ustavljal pri Fran-celjnu in Miri, ki sta že tako izrabila vsako možnost, da sta, četudi proti nje-govi volji,